

Festa Major de la Santa Creu

Cabrils

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Cabrils

Coordenades:

Latitud: 41.52627
Longitud: 2.36764
UTM Est (X): 447243
UTM Nord (Y): 4597374

Classificació

Número de fitxa 08030 - 115
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Vigent
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 10/10/2005 - 02:00

Descripció

Setmana festiva que enllaça la festivitat de Sant Jordi (23 d'abril) amb la Festa Major (3 de maig). Es fan les activitats usuals d'aquestes ocasions: manifestacions de caràcter tradicional com el correfoc, els gegants o timbalers; esportives; festes infantils; teatre; ball, etc.

Un vell costum arrelat a Cabrils és la benedicció del terme en finalitzar l'Ofici, sovint cantat.

També s'organitzen ballades de sardanes, trobades de puntaires, concursos de pintura i dibuix, trobades de motos antigues, un sopar popular, concerts, arrossades, exhibició de gossos d'atura,...

L'any 2005, es va editar i regalar un llibret amb el recull de motius, malnoms i topònims de Cabrils.

El dia 3 de maig es celebra la festa de la Santa Creu, que per alguns autors és la cristianització de la festa de l'arbre de maig. La tradició ens diu que, tal dia com aquest, Santa Elena, mare de l'emperador romà Constantí, troba la creu de Jesucrist (la Vera Creu). La relació entre la creu i l'arbre de la vida com a símbol de regeneració (resurrecció) de la natura és evident.

Benedicció del terme: els nens i les nenes sortien de casa portant una creu engalanada i un plat amb pètals de roses i fent la salutació:

-Senyor galant, vostè que té la cara de diamant, un dineret per Santa Creu.

-Senyora Rosa, vostè que té la cara tan formosa, un dineret per la Santa Creu.

Després la processó l'encapçalava el mossèn, portant al Vera Creu, arribant el lloc de benedicció on es llegia un fragment de cada evangeli: de cara a l'Est es demanava que Déu beneís i santifiqués el terme; de cara a l'Oest es demanava que beneís el poble i li concedís Pau; cara al Sud es demanava la intercessió de Maria i beneís els camps; de cara al Nord es demanava que allunyés el dimoni, les tempestes i el llamp, els guardés de tot mal i conservés els fruits de la terra. Després es feia el senyal de la creu sobre els punts cardinals amb la Vera Creu i es tornava al temple cantant un Te Deum.

Bibliografia

COLL, Ramon i MODOLELL, Josep M. (1999): Llegendes, tradicions i fets de la Serralada de Marina. Apunts sobre etnografia del Maresme. Col·lecció Estudis Maresmencs. Història. Oikos Tau, Vilassar de Mar.

